

bragt Skuffelser og vist sig uheldige paa forskellige Omraader. Jeg tror, at Nævningerne ville blive en stor Skuffelse for Befolkningen. De ville medføre en forøget Byrde for den, og de ville ikke bringe de Goder, som man fra enkelte Sider har ment. Det forekommer mig dog, at vore lærde Medlemmer, der særlig ere inde i det Forhold, maatte kunne finde en Udvej herfra, saafremt de dele den Anskuelse, at Indførelse af Nævninger er uheldig, og vi have jo hørt flere af dem udtale, at de ikke vare begejstrede derfor, selv den højtærede Justitsminister er ikke særlig begejstret derfor. Der maatte da kunne findes en Ændring, hvorved vi maatte kunne undgaa det, som jeg kalder den mørke Plet paa den i øvrigt udmærkede Lov.

Der er andre Punkter, man kunde ønske ændrede. Jeg skal her kun antyde nogle. Jeg beklager saaledes, at nogle af de Forslag, der vare fremme ved Sagens anden Behandling, ikke ere blævne gennemførte, saaledes Forslaget om, at der straks bliver bevilget den anklagede juridisk Assistance til Forsvaret. Der blev af den højtærede Minister fremført Eksempler paa, hvor uheldigt den enkelte Dommer kunde virke, hvorledes der kunde tages fejl, og der er vel ingen af os, der ikke fra hver sin Kreds kan fremdrage et eller flere uheldige Eksempler af lignende Art. Dommerne ere jo kun Mennesker, og Fejltagelser fra deres Side ere selvfølgelig ikke udelukkede, men det, at de anklagede havde Udsigt til straks at faa juridisk Assistance, vilde være en Betyggelse, der for mig vilde betyde meget mere end Nævninger og alt andet. Det vilde føre til, at de Dommervilkaarligheder, hvorpaa der nu forekommer Eksempler, vilde blive sjældnere og ikke faa den Udstrækning, de nu undertiden faa. — Endelig er der ved Edsaflæggelsen et Punkt, som jeg tror, Befolkningen i sin Almindelighed vil være særlig ked af, nemlig, hvis det bliver saaledes, at Eden skal aflægges før Forklaringen. . . (Afbrydelse: Det blev ikke vedtaget.) Nej, men det var dog alligevel noget, der var stærkt oppe, og som man haaber at kunne faa fremmet. — Endelig var der Spørgsmaalet om, hvorvidt juridiske Kandidater med anden Karakter, der i mange Aar have beklædt Stillingen som Retsbetjentfuldmægtige, kunne blive Dommere, det er blevet udstemt. Vi have en Adresse liggende paa Tingets Bord fra maaske 400 Mænd i ansete Stillinger, ogsaa Dommere med anden Karakter, som

andrage om, at det maa blive forandret, men det er der ikke blevet taget Hensyn til. Efter at den juridiske Embedssekretæren nu er bleven lettet betydeligt, forekommer det mig, at der er al Anledning til at tage Hensyn til dem, som under de vanskeligere Forhold have taget deres Eksamen, og som ellers have Betingelserne for at kunne udfylde en Dommerstilling, saaledes at disse kunne blive stillede lige med dem, der have første Karakter. — Endelig er der Hensynet til Bekostningen for dem, der skulle søge Proces. Der skal jeg ikke nægte, at det forekommer mig, at det vil blive betydeligt kostbarere, end det er nu. Det er kun Smaasager indtil 400 Kr., der kunne afgøres ved Underretterne, er Sagen over 400 Kr., skal den til Landsretterne. Tænker man sig nu, at man skal føre Vidner fra hele Jylland i en saadan Sag, som angaar 450 eller 500 Kr., f. Eks. en Sag angaaende en Hest eller Kø eller lignende, skal man betale Vidnegodtgørelse, Rejsegodtgørelse, Retssalærer etc. Det vil derfor let blive saa kostbart, at de paagældende ville være bedst tjente med at lade Sagen falde. Den mundtlige Retspleje vil medføre, at Sagføreren ikke som tidligere kan arbejde ved en Fuldmægtig, men da han saaledes faar forøget Arbejde, maa han ogsaa have forøget Salær. Alt i alt tror jeg, at den lettere Adgang for de paagældende til at kunne faa deres Sager fremmede vil ikke opnaas. Man kunde maaske sige, at det er et Gode for den enkelte, at det bliver dyrere og vanskeligere at føre Proces, men jeg tror dog ikke, at det var Meningen med dette Lovforslag. — Der er andre Punkter, jeg kunde ønske at gøre Bemærkninger om, men den højtærede Justitsminister har jo udtalt, at der er al Udsigt til, at det vil være en Stund endnu, inden dette Forslag faar Livskraft, saaledes at det maaske atter kommer tilbage hertil, og jeg vil da ønske, at det kommer i en Form, hvori nogle af de her paa pegede Mangler ere ændrede. Det gælder om at faa en betryggende Retsordning, der ikke er for kostbar, men som dog giver Befolkningen de tilsigtede Goder. Idet jeg venter at se dette Haab realiseret paa Sagens fremtidige Gang, vil jeg stemme for det foreliggende Forslag.

Bærentsen: Det glædede mig meget at høre det ærede Medlems Foredrag og at kunne sige, at jeg i meget er enig med ham. Ogsaa efter min Mening er der for-